

Ν. Ε. ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ

Διευθυντής

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐπὶ τῆς διαττου-
ρώσεως τῶν ὁδῶν
Πειραιῶς καὶ Γε-
ρανίου, ἀριθ. 30.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ	ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛ. ΤΙΜΑΤΑΙ
Ἐν Ἀθήναις ἐτησίᾳ δρ. Ν. 8.	Ἑπαίτις Ἰταλίας (εἰκὼν) — Αἱ Ῥωσίδες Παρθένοι ἢ σκηναὶ τῶν Μηδενισ- σῶν (συνέχεια). — Ἀπογραφικὰ (συνέχεια). — Βίκτωρ Ἑμμανουήλ. — Σαμφὼν ἐν τῷ Ἀπόλλωνι (τέλος) — Γρίφος (εἰκὼν). — Γνωστοποιήσεις.	Ἐν Ἀθήναις λεπτὰ 10. » ταῖς ἐπαρχίαις .. » 15. » τῷ ἐξωτερικῷ ... » 25. Φύλλα προηγούμενα » 50.

ΕΠΑΙΤΙΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΑΙ ΡΩΣΣΙΔΕΣ ΠΑΡΘΕΝΟΙ

Η ΣΚΗΝΑΙ ΤΩΝ ΜΗΔΕΝΙΣΤΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Η ΚΥΑΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ὁ Ἀλέξανδρος ἔμεινε σκαπτικὸς ἐπὶ
τινας στιγμὰς· κατόπιν ἀνυψῶν τὴν κε-
φαλὴν:

Συνέχεια ἴδε προηγούμενον ἀριθ. 30, 31,
32, 33, 34 35, 36, καὶ 37.

— Πρὸ ὀλίγου σὲ εἶδον χορεύοντα
μετὰ τινος θεσπεσίας καλλιανῆς· δὲν ἦ-
το, νομίζω, ἡ πριγκίπισσα Κρυλώφ;
— Μάλιστα, μεγαλειότατε.
— Ἔχει ὠραιοτάτους ὀφθαλμούς.
Μοὶ φαίνεται δὲ ὡς νὰ ἔχω ἀκούσει νὰ
λέγωσιν

Ὁ Ἀλέξανδρος ἠσθάνετο ἐαυτὸν ὠχρῶν-
τα καὶ τρέμοντα. ἤννησεν ὅτι ὁ τρόμος
τοῦ ἠδύνατο ὅχι μόνον αὐτὸν ν' ἀπολέ-
σῃ, ἀλλὰ καὶ τὴν Βάνδαν. Πρὸ τοῦ ἐπι-
κειμένου τούτου κινδύνου ἐπάλασσε πρὸς
στιγμὴν ἐνδομύχως· ἔλαβε θάρρος,
κατίσχυσε τῆς συγκινήσεώς του, καὶ

διὰ φωνῆς καθαρᾶς καὶ σταθερᾶς
— Ἐκείνη, μηδενιστής; εἶπε. Εἴνα
ψυχὴ ἀγγελικὴ, καρδίᾳ δὲ γενναία,
ὥστε νὰ μὴν ἀποδέχεται δόγματα
τοιαῦτα.

— Οἶος ἐνθουσιασμός! εἶπεν ὁ αὐτο-
κράτωρ μειδίων.

— Εἶνε ἐξαδέλφη μου, μεγαλειότα-
τε, καὶ ἔτι, φίλη ἐκ παιδικῆς μου ἡλι-
κίας, καὶ

— Καὶ τὴν ἀγαπᾷς ἀνάμφιστόλως;
φαίνεσαι. Διατί δὲν τὴν νυμφεύεις; Ὁ
βαθμὸς τῆς εὐγενείας σου ἐξισοῦται πρὸς
τὸν αὐτῆς, αἱ παρουσίαι σας

— Ὁ πρίγκηψ Κρυλώφ εἶνε ζάπλουτος· αὐτὴ δὲ θυγάτηρ τοῦ μονογενῆς.

— Καὶ με τοῦτο τί; Γνωρίζεις ὅτι ποτὲ τοὺς φίλους μου δὲν ἐγκαταλείπω ὅταν δέωνται τινός. Πάντοτε ἔτρεφον ὑπὲρ σοῦ πατρικὴν τρυφερότητα ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τοῦ πατρὸς σου. Μὴ λησμένει αὐτό, τέκνον μου.

— Ἀχ! μεγαλειότατε! Τόσας εὐεργεσίας! Ἀλλὰ εἶνε ἀνάγκη νὰ με ἀγαπήσῃ καὶ ἐκεῖνη.

— Καὶ διατί νὰ μὴ σὲ ἀγαπήσῃ;

— Ὁ χαρακτήρ της εἶνε αἰνιγματικὸς εἶνε φύσις ἀκατίσχετος.

— Ἀγαπᾷ τινα ἄλλον;

— Δὲν τὸ πιστεύω.

— Καλὰ λοιπόν! Θέλεις νὰ μ' ἐπιφορτίσῃς τὰς τοῦ γάμου σου διαπραγματεύσεις;

— Πῶς! Μεγαλειότατε!... Ὡθέλατε με ἀξιῶσαι... Ἐν τούτοις προτιμῶ νὰ γνωρίσω προηγουμένως τὰ αἰσθητά της Βάνδας.

— Μπα! Εἶσαι ὥραϊος νέος καὶ ἂν δὲν ἔχῃς ἀνταγωνιστήν, θὰ σὲ ἀγαπήσῃ, εἰμὶ βέβαιος. Ἀφοῦ με προσέλαβες ἐμπιστίν σου, σοὶ δίδω τὸν λόγον μου, ὡς Τζάρος, ὅτι θὰ νυμφευθῇς τὴν Βάνδαν Κρυλώφ.

— Πιστεύσατε Μεγαλειότατε, ὅτι ἡ εὐγνωμοσύνη μου εἶνε ἀπειρος. Μόνον, ἐὰν ἐτόλμων, ἐπεθύμουν νὰ παρακχάλω τὴν ὑμετέραν μεγαλειότητα νὰ μὴ κάμῃ λόγον πρὶν ἢ ὁμιλήσω πρῶτον μόνος μου μετὰ τῆς Βάνδας· διότι αὕτη δὲν θὰ συγκατανεύσῃ νὰ νυμφευθῇ ὅν τινα δὲν θέλει, καὶ δύναται ν' ἀντιστῇ ὅχι μόνον εἰς τὸν πατέρα της, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν κόσμον ὁλόκληρον.

— Καὶ εἰς τὸν Τζάρον ἀκόμη;

— Τὸ φοβοῦμαι.

— Ἡ μήτηρ της δὲν ἦτο Πολωνίς;

— Μάλιστα, μεγαλειότατε.

— Τότε ἐννοῶ. Καλὰ λοιπόν! Θὰ με εἴπῃς ὅτι δύναμαι νὰ πράξω ὑπὲρ σοῦ καὶ θὰ τὸ πράξω. Ἐπανάστρεψε εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ, καί, ἐὰν ὁ Τρεπώφ εἶνε ἀκόμη ἐκεῖ, εἶπέ τῳ νὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα.

Καὶ διὰ τινος τῆς χειρὸς νεύματος τῷ ἐδήλωσεν ὅτι εἶνε ἐλεύθερος ν' ἀπέλθῃ.

Ὁ Ἀλέξιος Βαρενίνης ἐξῆλθε ὅλως συγκεκινημένος, καὶ ταπεινῶς πρὸ τοῦ αὐτοκράτορος ὑποκλινόμενος.

Διατί ὁ αὐτοκράτωρ ἐκάλει τὸν γενικὸν διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας; Ἀμφίβαλλον; Εἶχεν ἐννοήσῃ τὸ μυστικόν του καὶ τῆς Βάνδας;

Αἱ κινήμαί του δὲν τὸν ὑπεστήριζον. Ἐβάρδιζε κλονούμενος ὡς μέθυτος.

— Μάλιστα· λέγουσιν ἀληθῆ! Ἐσκέφθη ὁ αὐτοκράτωρ. Ἐν τοῖς ἀνακτόροις μου, πέριξ ἐμοῦ, αὐτοὶ ἐκαῖνοι, οὓς ὑπε-

ρεπλήρωσα εὐεργεσιῶν, συνωμοτοῦσιν ἐναντίον μου. Ἀκόμη καὶ αὐτὸ τὸ παιδάριον, τὸ ὁποῖον ἠγάπων ὡς υἱόν μου, καὶ αὐτὸ ἀκόμη με προδίδει. Νὰ τὸν παραδώσω εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἢ νὰ τὸ ἀποστείλω εἰς τὴν Σιβηρίαν; Ὅχι· εἶνε ἄνωφελές.

Ἡ ὥραία πριγκίπισσα Κρυλώφ τοῦ ἐγύρισε τὴν κεφαλὴν με τοὺς μάγου; ὀρθαλμούς της. Μόλον ὅτι δὲν εἶνε καὶ τότε ἐπικίνδυνος· ὀλίγον ῥομαντικὴ, ἐξηγμένη, ὡς ὅλαί αἱ νεάνιδες... Ἀλλὰ τότε λοιπὸν πρέπει νὰ δεσμεύσωμεν ὅλον τὸν κόσμον ὧς τοῦ ὀλεθρίου κινήματος! Νέοι καὶ νέαι κυριεύονται ὑπ' αὐτοῦ. Καταλαμβάνονται ὑπὸ ἀνίας εἰς τὴν ἀπέραντον χώραν τῶν στεππῶν καὶ τῶν πάγων... Πράγματι· μόνονος ζωὴ ἡ ῥωσικὴ... Συνωμοτοῦσιν ὅμοι καὶ ἐκ πεποιθήσεων. Ἄν ἤμην εἰς τὴν θέσιν των τί παρὰδοξον νὰ συνωμοτοῦν καὶ ἐγώ! Ναί· θέλω νὰ συνωμοτήσω μετὰ τοῦ λαοῦ μου κατὰ τῆς κυδερνήσεώς μου, ἥτις με θλίβει.

Τὴν στιγμὴν ταύτην εἰσῆλθεν ὁ Τρεπώφ, ὁδηγούμενος ὑπὸ τοῦ Βαρενίνου.

— Μ' ἐκάλισεν ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης; ἤρώτησεν ὁ Τρεπώφ.

— Μάλιστα, στρατηγέ· ἀπεκρίθη ὁ αὐτοκράτωρ διὰ τόνου αὐστηροῦ. Φαίνεται ὅτι συνωμοτοῦσι καθ' ἐκάστην, καὶ ὅτι κομιτάτον ἐπαναστατικόν, ἐδρεῦον ἐν αὐτῇ τῇ Πετροπόλει ἔχει τὸ θράσος νὰ μοι ῥίπτει ἐν πλήρῃ ἡμέρᾳ τὰς διευθύνσεις του, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ βλέπωμεν τὴν χεῖρα ἥτις τὰ ἔρειπτε.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἔτεινε τὴν ἐρυθρὰν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας.

Ὁ Τρεπώφ ἔλαβε διὰ τρεμούσης χειρὸς τὸν φάκελλον τοῦ ἐπαναστατικοῦ κομητάτου. Ἀλλ' ἐν τῷ ἀναγινώσκειν δὲν ἠδύνατο νὰ κρατῇ κινήματά τινα ἀνυπομονησίας, συστολὰς ὀφρύων καὶ ὤμων καὶ μορφοσμοῦς εἰρωνικούς.

Ὅταν ἐτελείωσε τὴν ἀνάγνωσιν:

— Λοιπόν! τὸν ἤρώτησεν ὁ αὐτοκράτωρ· τί σκέπτεσθε περὶ αὐτῶν;

— Εἶνε τρελλοί! ἀπήντησεν ὁ Τρεπώφ, ἡ ἐξ ἐκείνων τῶν ἀποπειραθέντων νὰ φονεῖσιν τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα. Ἐκ τῆς δίκης ἥτις νῦν διεξάγεται ἀνεκαλύφθη ὅτι ἐν ὅλῳ 193 μανιακοὶ διέτρεχον τὴν Ῥωσσίαν σπείροντες τὸν ἐπαναστατικὸν σπόρον. Ἐκ δὲ τῶν ἐν λόγῳ ἐκατὸν ἐννεήκοντα τριῶν τούτων, εἴκοσι ἦσαν μόνον ἐπιβαρυντικῶς ἐνοχοί. Μάστιγν ἀπὸ τετραετίας ζητοῦμεν τὰ ἔχνη συνωμοσίας, διότι συνωμοσία δὲν ὑρίσταιται. Ἀπλῶς μία δρᾶξ ἐπικινδύνων ἀνθρώπων, οἵτινες εἰσὶ παντοῦτοι· καὶ τοῖς τῶν εἰρκτῶν. Οἱ τοσοῦτον θόρυβον ἐμπιπλῶντες μηδεμιστά, κατὰ τὸ παρὸν εἰσὶν ὅλως ἀνεπίφοβοι. Εἶνε πνεύ-

ματα περιορισμένα, φανατικὰ δεινῶν καὶ ἀέργων.

Μακρὰν τοῦ νὰ πεισθῇ, ὁ αὐτοκράτωρ ἐκτύπησε ζωηρῶς τὸν γρόνθον ἐπὶ τῆς τραπέζης.

— Στρατηγέ! τῷ εἶπε, οἱ πράκτορες ὑμῶν εἶνε ἄγαν ἀνεπιτήδευτοι εἰς τὸ ἐπάγγελμά των. Σαῖς αὐτοῖς με φαίνεσθε διατελοῦντες ἐν ἀβεβαιότητι μαρτυροῦσιν τὴν τύφλωσίν σας. Ἐγὼ πιστεύω, ὅτι ὅχι μόνον ὑπάρχει κέντρον ἀναρχικὸν ἐνταῦθα, ἀλλ' ὅτι γιγαντικαὶ διακλαδώσεις εἰς ἅπαν τὸ κράτος ἰσχυρᾶς καὶ συντεταγμένης συνωμοσίας ἀπειλοῦσι τὴν κυδερνήσιν μου. Οἱ κοινωνισταὶ οὗτοι, οὐ, περιφρονεῖτε τόσον, ἔχουσιν ὀπαδοὺς μετὰ καὶ τῶν εὐγενῶν τῆς αὐλῆς, ἀκόμη καὶ ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν μου. Περὶ τούτου εἰμὶ βεβαιότατος.

— Εἰς τὰ ἀνάκτορα τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος; ἀνέκραξεν ἐμβρόντητος ὁ Τρεπώφ.

— Καὶ ὑμεῖς δὲν γνωρίζετε τίποτε ἐπανελάθεν ὁ Ἀλέξανδρος. Καὶ ἐν τούτοις κατέχετε τὴν πρὸς ἐπαγρύπνησιν ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας τῆς ζωῆς μου θέσιν σας.

— Θ' ἀνακαλύψω, θὰ τιμωρήσω τοὺς ἐνόχους.

— Ὅχι· δὲν εἶνε αὕτη ἡ θέλησίς μου. Ζητήσατε νὰ εὕρηθ' ἐάν ὑφίσταται νῦν συνωμοσίαι φέρετέ μοι ὅλας τὰς ἐνδείξεις· ἀνακοινώσατέ μοι τοὺς ἐνόχους· ἀλλ' εἰς ἐμὲ μόνον. Θέλω νὰ γνωρίζω ἐγὼ καὶ νὰ κρίνω, ἵνα μὴ πίπτωσι ὀύματα ἀθῶοι. Προπάντων δὲν θέλω νὰ συλλαμβάνωσιν οὐδένα ἐκ τῶν τῆς ἀκολουθίας μου, ἀνευ ῥητῆς ἀδείας μου, ἡκούσατε;

— Θὰ ὑπακούω εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, εἶπεν ὁ Τρεπώφ καὶ ἐξῆλθεν ὑποκλινόμενος.

Φεῦ! ἔλησμόναί ὁ αὐτοκράτωρ ὅτι αἱ διαταγαὶ τοῦ ἔμμενον ἀνεκτέλεστοι, ἢ καὶ ἂν ἐξτελοῦντο, διςστρέφοντο. Ἐλησμόνησεν ὁ αὐτοκράτωρ ὅτι δὲν ἦτο κύριος, ὡς εἶχε καταστήσει, καὶ ἔλεγεν ἡ ἐρυθρὰ ἐπιστολή.

VV

Ἡ ἐπαναστάσις

Τὸ μέγαρον τοῦ πρίγκηπος Κρυλώφ εἶνε ἐκτισμένον ἐπὶ τοῦ Νέβα εἰς τὴν ὥραιότεραν συνοικίαν τῆς Πετροπόλεως, οὐ μακρὰν τοῦ κήπου τοῦ Νευαρχείου. Τὸ μέγαρον τοῦτο, ἐν ἑκ τῶν ἀρχαιότερων καὶ μεγαλοπρεπεστέρων τῆς πόλεως, παρουσιάζει θέαν κτηρίου παλαιοῦ γαλλικοῦ ρυθμοῦ ἐπὶ τὸ ἰταλικώτερον τροποποιημένον.

Μία τῶν πτερύγων τοῦ μεγάρου κατέχεται ὑπὸ χειμερινοῦ κήπου, ὑπὸ τὸ

ὁλόστεγον τοῦ ὁποίου ἀνθεοῖσι τὰ πλεῖστα τῶν τροπικῶν ἀνθέων.

Τὸ ἐσωτερικὸν παρουσιάζει θέαμα ὄντως ἐξαισίον. Ἀπαντᾷ τις ἐκεῖ, ὡς εἰς ὅλας τὰς οἰκίας τῆς Ῥωσίας, ὅλους τοὺς νεωτερισμοὺς καὶ τὰς πολυτελείας τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Ἐν τινὶ δ' εἰκονοστασίῳ, δύο εἰκόνες ἀγίων, ἐν οἷς ἡ τοῦ Ἀγίου Πέτρου, ἀγίου πατρωνομικοῦ τοῦ πρίγκηπος, μαρτυροῦσιν ὅτι ὁ οἶκος οὗτος ἐν Ῥωσίᾳ ἐκοδόμηται.

Ὁ κυριώτης τῆς Βάνδας παρίστα θέαμα παράδοξον. Ἰδὺναι τὸν τίς νὰ εἴπῃ ὅτι ἦτο γραφεὶον ἐργασίας ἢ κομμωτήριον ὠραίας γυναικὸς καὶ πρὸ πάντων νεανίδος.

Ὁ τὸ ἔδαφος ὅλον καλύπτων σμυρναῖος τάπη ἐκαλύπτετο εἰς πολλὰ μέρη ἀπὸ παχέα δέρματα λευκῶν ἄρκτων. Ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου, κακαλυμμένου διὰ πλουσίῳ δικτυοειδούς ὑποχρύσου ὑφάσματος, ἦτο ἀμελῶς ἐρριμμένη μεγαλοπρεπὴς κυανὴ διρθήρ, περικεντημένη δι' ἐρυθρὰς μετὰξας. Τὰ δ' ἐκ δερμάτων μικρῶν μελανῶν ἄρκτύλων ὑποπόδια, τὰ πρὸ τῶν θρονίων, συνέτεινον εἰς τὸ νὰ καθιστῶσι πλουσιωτέραν τὴν διακόσμησιν τῆς αἰθούσης. Τὰ παραπετάσματα τῶν παραθύρων ἐξέπληττον καὶ ἐθάμβουν τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ θεομένου αὐτά, ἐνεκα τοῦ πλούτου καὶ τῆς τέχνης ἣν εἶχον. Πανοπλίαι, συγκείμεναι ἀπὸ τὰ παραδοξότερα καὶ πλουσιώτερα ὅπλα, καὶ εἰκόνες τῆς Ἱταλικῆς σχολῆς ἐκόσμουσαν τοὺς τοίχους.

Ἡ χειμερινὴ πολυτέλεια ἐν Ῥωσίᾳ εἶνε αἰσισσύρα καὶ τὰ ἀνθ' ὧν κυρίως ὁμοῦ τὰ ἀνθ' ὧν, τὰ σπανιώτερα τῶν ὁποίων δὲν ἔλειπον ἀπὸ τοῦ νὰ συμπληρῶσι τὸ ὅλον τῆς πολυτελοῦς κομψότητος τῆς αἰθούσης τῆς Βάνδας, ἥτις ἀπλὴν ἐκ λευκοῦ ὑφάσματος ἐσθῆτα φέρουσα, ἔκειτο κεκλιμένη ἐπὶ τινος ἀνακλίντρου καὶ ἐσκέπτετο.

— Γνωρίζεις, Κατία, ποῖον ἀναμένω σήμερον;

— Ὅχι, ἀγαπητὴ ἀδελφὴ.

— Τρεῖς ἐραστὰς μου.

— Ἀλλὰ δὲν ἀγαπᾶτε κανένα ἐλπίζω.

— Κανένα, ἀπεκρίθη ἡ Βάνδα ἀποσιωποικτικῶς.

— Δισταρίζεις.

— Ὅχι, σοὶ εἶπον κανένα.

Καὶ ἐστέναξε.

— Μὲ κάμνεις νὰ φοβῶμαι, εἶπεν ἡ Κατία. Ὁ ἔρως εἶνε αἰσθητικὸν ὁρμητικὸν καὶ ὀλέθριον. Ἐὰν ἐνίοτε παρορμᾷ εἰς ἡρώδεις, συχνότατα ὁμοῦ... φεῦ! σβύνει ἐν ἡμῖν τὰ γενναῖα αἰσθήματα.

— Ὡς λέγουν, ἐπανελάθεν ἡ Βάνδα, ὁ ἔρως εἶνε ἐγωϊσμὸς ἀναπτυσσόμενος συγχρόνως καὶ ὁμοιοβάθμως εἰς δύο ἀλληλενθέτους καρδίας.

— Ἀλλ' ὅταν οἱ πολλοὶ πάσχουσιν ἔχουσι τὸ δικαίωμα οἱ ὀλίγοι νὰ εὐτυχῶσι;

— Ἀληθῶς, εἶνε ἐγκλημα νὰ σκεπτόμεθα περὶ τῆς ἀτομικῆς ἡμῶν εὐτυχίας, ὅταν οἱ ἀδελφοὶ μας μαρτυροῦσιν ὑπὲρ τῶν ἀνακαινιστικῶν ἀρχῶν, καὶ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς ἀνθρωπότητος.

— Καὶ ἐν τούτοις ἠδύνατο νὰ διέλθῃς βίον τόσῳ ὠραῖον, τόσῳ λαμπρὸν, τόσῳ εὐτυχῇ! Ἠδύνατο νὰ ἦσαι ἡ βασίλισσα ὅλων τῶν ἐορτῶν.

— Ἀχ! ὁ κόσμος δὲν εἶνε τόσῳ ψυχραγωγικὸς ὅταν πιστεύεις. Ὁ χορὸς τῆς χθὲς ἦτο ὁμολογούμενος ὁ λαμπρότερος, ὁ μεγαλοπρεπέστερος τῶν ὧν ἔχω ἰδεῖ μίχρῃ ταῦτα. Τὸ ἄνθος τῆς Ῥωσικῆς κοινωνίας εὗρεσκετο συνθηκοσμένον εἰς τὸ Χειμερινὸν Παλάτιον. Καὶ ὁμοῦ Κατία, ὅλον αὐτὸν τὸν ἐπίσημον κόσμον εὗρεσκον μάταιον, κουφολαζόν, καὶ πρὸ πάντων φρικιδῶς πληκτικόν. Αἱ διασκεδάσεις αὐταί, ἐνθα δὲν δύναται τις μήτε νὰ ἐμιλήσῃ, μήτε νὰ βραδίῃ, μήτε νὰ χορεύσῃ, χωρὶς νὰ μὴ σχολιασθῇ, εἶνε αἱ ὀχληρότεραι ψυχραγωγίαι, δι' ἐμὲ τοῦλάχιστον.

— Ὡ! τὸ ἐννοῶ!

— Ἀληθῆς βίον αἰσθημάτων καὶ διανοίας δὲν ἔρχισα νὰ ζῶ, ἢ ἀρ' ὅτου ἐγενόμην μηδενιστής, ἀρ' ὅτου συνεδθην δι' ἀρρήκτων δεσμῶν τῆς εὐγενοῦς ἰδέας μετὰ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν. Ἐκλαμβάνουσι τοὺς σοσιαλιστὰς ὡς τρελλοὺς ἐν τούτοις αὐτοὶ μόνον δύνανται νὰ λεχθῶσιν ἄνθρωποι· αὐτοὶ ζῶσιν οἱ λοιποὶ κάτοικοι τοῦ ἀπεράντου ἡμῶν κράτους δὲν εἶναι ἢ μουρμυαί.

— Ἀληθέστατον. Ἐὰν ἠδύναντο νὰ γνωρίζωσιν ὁποῖον μέγα συμῆρον εὐρίσκεται εἰς τὴν συμμετοχὴν τῶν συγχρητικῶν καὶ εὐγενοῦς κινήματος, ὅλος ὁ κόσμος ἤθελε συνωμοτήσῃ μεθ' ἡμῶν.

Τὴν στιγμὴν ταύτην, ὑπερέτης φέρων τὴν ἐθνικὴν οἰκοστολήν, ἤλθε νὰ ἐρωτήσῃ τὴν Βάνδαν, ἐκ μέρους τοῦ πρίγκηπος, ἐὰν ἐπιθύμει νὰ καταβῇ ὅπως προγευθῶσιν ὁμοῦ.

— Νὰ εἴπῃς εἰς τὸν πρίγκηπα, ὅτι εἶμαι ὀλίγον κακοδιάθετος καὶ ὅτι δὲν θὰ προγευθῶ σήμερον.

— Εἶσαι κακοδιάθετος; ἠρώτησεν ἡ Κατία.

— Ὅχι· ἀλλὰ δὲν θέλω ν' ἀντικρύσω σήμερον τὸν πατέρα μου· αἰσθάνομαι ὅτι θὰ τὸν συγχωρήσω· εἶμαι τόσον ἀνίσχυρος πρὸς τοὺς ἀγαπώντάς με. Ἀλλ' ἔστω· ἔλθῃ μετ' ὀλίγον, διότι δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ προγευθῇ μόνος.

— Ἐχεις ἀδίκον, ἀγαπητὴ Βάνδα, νὰ ἦται ἀνίσχυρος, ἀκόμη καὶ ἀπέναντι τοῦ πατρὸς σου. Ὁ πατὴρ τότε μόνον ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ἀγάπην καὶ τὸν

σεβασμὸν μας, ὅταν φέρεται καλῶς καὶ εὐγενῶς. Ἰδοὺ ἐγώ, ἥτις, μὲλλον ὅτι ὁ πατὴρ μου μὲ ὑπερηγάπα, ποτὲ δὲν τῷ ἐσυγχώρησα τὰς πρὸς τοὺς συμπατριώτας μου ἀπανθρωπίας του.

— Ἀναμφισβόλως! Ὁμολογῶ ὅτι εἶσαι πολλῶ λογιωτέρα καὶ αὐστηροτέρα ἐμοῦ. Θὰ προσπαθῇται ν' ἀκολουθήσω τὴν συμβουλὴν σου.

Ὁ πρίγκηψ διέκοψε τὴν συνομιλίαν τῶν δύο νεανίδων. Εἰσῆλθεν ὡς καταιγὶς.

Ἡ Κατία ἀπεσύρθη ἀμέσως.

— Εἶσαι ἀσθενής, Βάνδα; ἔκραξεν ὁ πρίγκηψ. Πράγματι. Εἶσαι ὀχρητῆτης. Ἡ Βάνδα δὲν ἀπεκρίθη.

— Βάνδα...

— Πάτερ μου.

— Ὡ! ἐγὼ πταίω!... Ὅταν σὲ βλέπω ἀσθενῆ, ἡ ὀργή μου καταπραύνεται καὶ δὲν μὲ κυριεύει πλέον ἢ ἡ καρδιά μου, ὅλη φίλτρον πρὸς σέ. Ἀποκρίσου με λοιπὸν· μήπως ἔχεις πυρετόν;

— Δὲν γνωρίζω.

— Ὡ! μὴ μὲ βλέπῃς μὲ ὁρματα τότεν αὐστηρά.

Ἡ Βάνδα ἐταπείνωσε τὰ βλέφαρά της, τὸ δὲ πρόσωπόν της ἔμεινεν ὑπερήφανον καὶ ἀπαθές.

— Ἦτο παροδικὴ καὶ στιγμιαία ἡ ὀργὴ καὶ παραφορὰ μου· γνωρίζεις ὅτι εἰς τοιαύτας στιγμὰς δὲν δύναμαι νὰ κρατῶ τὸν ἑαυτὸν μου· ἀνάπτω ὅλος ἡ ὀργή μου μὲ παραφέρει εἰς κινήματα, ὧν δὲν εἶμαι ἐκουσίως ἐνοχος.

— Ὑπάρχουσι λόγοι οἵτινες δὲν λησμονοῦνται.

— Ἀναμῶν, ὅτι τυχὸν εἶπον ὁ λοιπὸν; εἶσαι εὐχαριστημένη; Ἐξελείθην ἀπέναντί σου; Ἐμπρὸς εἰς λήθην τὰ πάντα. Συγχώρει με, ὡς σὲ συγχωρῶ. Ἐλθέ νὰ ἐναγκαλισθῶμεν.... Ἀλλὰ,.... τί βλέπω;... σὺ μένεις ψυχρά.... ἀκίνητος! Φίλησέ με, σὲ λέγω, κόρη μου.

— Δὲν δύναμαι.

— Διὰ τί;

— Διότι γνωρίζετε ἀκριτὰ καλῶς τὸν χαρακτῆρά μου, ὥστε νὰ μὴ ἐλπίζετε ὅτι θὰ γίνῃ ποτὲ αὐτό, ὅτι θὰ λησμονήσω τὸν τρόπον σας. Τὸ νὰ μὲ ὑποπτεύσῃτε, ὡς ἐπράξατε, εἶνε δι' ἐμὲ ὕβρις πολλῶ χειροτέρα ἐνὸς βαπίσματος.

— Ἰδωμεν Βάνδα· λάβε τὴν θέσιν μου. Δὲν μὲ εἶχες εἶπει ὅτι ὑπέφερες, ὅτι ἤθελες νὰ κοιμηθῇς; Ἀνίσχυρος, μόλις κατεκλίθην, ἐγείρομαι καὶ εἰσέρχομαι εἰς τὸ δωμάτιόν σου, ἵνα μάθω περὶ σοῦ. Δὲν βλέπω οὐδένα. Φωνάζω τὴν Κατίαν.... τίποτε! Καὶ ἐπιστρέφεις πότα; τὴν τετάρτην πρωϊνὴν ὥραν, μετημφισμένη εἰς ἄνδρα· καὶ εἰς ἐπίμετρον ἀρνείσαι νὰ μοὶ εἴπῃς πόθεν ἐρχεσαι.

— Διὰ τί τὸ ἀπητήσατε; Ἀφοῦ ἐδέησε νὰ ἐπινοήσω ἐν μέσον διὰ νὰ ἦμαι

ἐλευθέρᾳ, ἀποδείξει, ὅτι δὲν ἠδυνάμην νὰ σᾶς εἶπω ποῦ μετέβαινον.

— Ἀλλὰ εἰς πῆλῳ ἔχει, μοὶ φαίνεται, δικαίωμα τι ἐπὶ τοῦ τέκνου του.

Υπόχρουν τέκνα καὶ τέκνα.

— Ἐπρόκειτο περὶ τῆς ὑπολήψεώς σου, περὶ τῆς τιμῆς μας.

— Πῆλῳ μετρημένην ἄλλως γνωρίζετε ὅτι δὲν εἶμαι ἐκ τῶν γυναικῶν ἐκείνων αἵτινες διακυβεύουσι τὴν τιμὴν των, ἀφοῦ διὰ τῶν λόγων σας θέλετε νὰ συνταυτίσῃτε τὴν τιμὴν σας μετὰ τῆς ἐμῆς, μᾶλλον ὅτι, κατ' ἐμέ, ἕκαστος ἄνθρωπος δὲν εἶνε ἢ μόνον διὰ τὰς ἰδίᾳς αὐτοῦ πράξεις, ὑπεύθυνος.

— Μπᾶ! τί δικαιολογήσεις εἶνε αὐταί; Ἀκόμη ἔχεις τὰς ἰσχύς αὐτὰς ἰδέας;

— Ἐὰν ἐλπίζετε οὕτω νὰ ἐπανακτήσῃτε τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀγάπην μου....

— Ὡ! μὴ μὲ ἐπελπίζετε, κόρη μου! ἔλα, ἔλα νὰ τελειώσωμεν τὸν μικρὸν αὐτὸν λογαριασμὸν μας.

— Ὅχι! ἀπεκρῆθαι ἀποφασιστικῶς ἡ Βάνδα.

— Πῶς ὅχι; Θέλεις νὰ γείνω αὐστηρός;

— Ναί.

Ὁ πρίγκιψ ἔβαλε τότε σαρδόνιον γέλωτα, ἐνῶ ἀνεκγόλαζεν ἡ ἐργή.

— Θέλεις νὰ μείνωμεν συγχισμένοι;

— Ἀκριβῶς.

— Ἐπιθυμεῖς λοιπὸν νὰ ἰδῇς τὸν γέροντα πατέρα σου κυρόμενον εἰς τοὺς πόδας σου, ὡς ἑραστὴν σου;

— Ποῶς.

— Ἀλλὰ τί θέλεις τότε; ὁμῶς. Νὰ μάθω τοῦλάχιστον τοὺς ὁρους τῆς εἰρήνης οὗς μοὶ προτείνεις.

— Δὲν εἶμαι πλέον παιδίον, ὡς φάνεσθε ὅτι κολακεύετε νὰ τὸ πιστεύετε. Μετὰ ὅτῳ ἡμέρας θὰ συμπληρώσω το εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας μου.

— Ἀκριβῶς.

— Ὡ! γίνω ἐνήλικος.

— Λοιπὸν;

— Θέλω νὰ ᾔμαι ἐλευθέρᾳ.

— Πῶς ἐλευθέρᾳ;

— Ἐλευθέρᾳ νὰ πράττω ὅ,τι ἤθελο μοὶ φανῇ καλόν. Ἀλλως θὰ ἀναγκασθῶ νὰ ἐγκαταλείψω τὸν οἶκον σας.

Ὁ πρίγκιψ ἔροιπεν ἐπὶ τῆς θυγατρὸς του βλέμμα ὀλιθερόν, ἐκλονίσθη, ἡ δὲ φωνὴ ἐξέλιπεν ἀπὸ τοῦ στόματός του. Τόσον τὸν ἐτάραξεν ἡ μετὰ ἀνεκλήτου ἀποφασιστικότητος ἐκδηλωθεῖσα αὐτῇ θέλησίς της. Συνῆλθεν ὁμως μετ' ὀλίγον καὶ πιέζων ἑαυτὸν ἵνα λάβῃ τόνον φωνῆς γλυκύτερον:

— Νὰ ἐγκαταλείψῃς τὴν οἰκίαν ταύτην; εἶπεν ἄλλὰ ποῦ θὰ ὑπάγῃς.

— Αὐτὸ ὅς μὴ σᾶς ἀνησυγῇ ποῶς ὁ κατάλυμά μου εὐρέθη ἤδη;— Ἐσχέ-

φθης λοιπὸν σπουδαίως νὰ μ' ἐγκαταλείψῃς;

— Ὅλην τὴν νύκτα αὐτὸ ἀπεφασίζα.

Ὁ πρίγκιψ ἠγέρθη καὶ ἐπροχώρησε μὲ μεγάλα βήματα πρὸς τινὰ γωνίαν τοῦ δωματίου, ἵνα κρύψῃ τὴν συγκίνησιν του καὶ τὰ δάκρυα, ὅσα τῷ ὕγραναν τοῦς ὀφθαλμούς μετὰ τὴν δῆλωσιν ταύτην. Τὰ πλέον ἀντίθετα αἰσθήματα ἀνεκύνουν καὶ κατατάρασσον τρικυμιῶδες τὸν ἐγκέφαλόν του· ἡ ὀργή, τὸ πατρικὸν φίλτρον, ἡ ἀγανάκτησις, καὶ ὁ φόβος τοῦ νὰ ἰδῇ τὴν θυγατέρα του πραγματοποιεῖσθαι τὴν ἀπειλὴν τῆς ἀντεπάλαγον καὶ ἀλλήλων. Ἐγίνωσκε τὸν ἀπορακτικὸν χαρακτηρὰ τῆς Βάνδας.

Ἀπανεκάθισεν ἐκ νέου, πλησιάζων τὸ κάθισμά του πλησίον τοῦ ἀνακλίντρον ἐφ' οὗ ἐκάθιστο ἡ Βάνδα.

— Ἰδωμεν, ἀγαπητὴ μου γαλουβουλία. (1)

Καὶ ἔλαβεν ἐντὸς τῶν ἑαυτοῦ τὴν χεὶρά της· ἀλλ' αὐτὴ ἦτο παγωμένη.

— Καὶ ἐγὼ νομίζεις ὅτι ἠδυνήθην νὰ κοιμηθῶ ὅλην τὴν νύκτα, εἶπε μετὰ συγκινημένης φωνῆς ὁ πρίγκιψ. Καὶ ἐγὼ εἶμαι ἀσθενὴς πυρεσσῶ. Ὡ! οἶκός με διὰ νὰ μὲ ἡσυχάσῃς, νὰ μοὶ ἐπαναφέρῃς τὴν ψυχικὴν γαλήνην. Δικαιολογούμεθα ἄλλοτε.

— Μὴ θέλετε πᾶτερ μου νὰ σᾶς ἀπαρῶ βεβαιωμένως, χωρὶς νὰ αἰσθάνομαι τὴν καρδίαν μου ὠθοῦσάν με εἰς τοῦτο.

— Μὲ ἀπεστρέφῃ λοιπὸν ἡ καρδία σου; Θέλεις νὰ πέσω εἰς τοὺς πόδας σου;

— Εἶνε ἀνωγέλως νὰ ἐξετελιζήσθε. Συγκατανεύσατε μόνον εἰς ὅ,τι σᾶς ἀπήτηται.

— Τὴν ἐλευθερίαν σου;

— Μάλιστα.

— Ἀπόλυτον;

— Ἀπόλυτον.

— Πῶς τὴν ἐννοεῖς;

— Νὰ μεταδίδω ὅπου ἤθελε μοὶ φανῇ κάλλιον νὰ ἐξέρχωμαι ὅποτεν θέλω, νὰ δέχωμαι ἐνιαυθὰ οἷα δῆποτε πρόσωπα ἐπιθυμῶ, νὰ πράττω τέλος ὅ,τι θέλω χωρὶς νὰ ζητῶ τὴν συγκατὰθεσίν σας.

Ὁ πρίγκιψ ἐδίσταζε.

— Αὐτὸ εἶπε, εἶνε ταῦτόν ὡς νὰ μοὶ κηρύττῃς τὸν πόλεμον!

— Διόλου. Ἡ συναίσθησις τῆς ἀξίας μου, ὡς κόρης εὐγενούς καὶ τιμίας δὲν ἀνέχεται οὐδένα ὁποῖον δῆποτε ἐλεγκτὴν τῶν πράξεών μου.

(1) Πιστοῦνάκι μου. Θεωρητικὴ καὶ κολλεκτικὴ προσωπικότης, ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Ρώσοις.

— Ἀλλὰ μοὶ ὑπόσχεσαι νὰ ᾔσαι συνηθῇ, καὶ νὰ μὴ διακυβεύῃς σεαυτὴν;

— Ὑποσχενίσθαι τὸ τοιοῦτον εἶνε ταῦτ' ἐν ὁμολογεῖν ἑμαυτὴν ἐνοχὸν καταχρήσεως τῆς ἐλευθερίας μου.

— Καλὰ λοιπὸν! ἔστω. Κακὴ κεραλή. Ἐπιθυμῶ μόνον νὰ σὲ συνοδεύῃ πάντοτε ἡ παλαιὰ ἀκόλουθός σου.

— Ὅχι· ἐγὼ θέλω τὴν Κατίαν.

— Διὰτί;

— Διότι ἡ παλαιὰ θεραπαινὶς μου μοὶ προξενεῖ πλῆξιν καὶ ἀηθίαν.

— Ἀλλ' ἡ Κατία, μία θαλαμηπόλος!...

— Μάλιστα· μία θαλαμηπόλος εὐπαιδευτος, καὶ τὴν ὁποίαν, ὡς σᾶς εἶπον καὶ ἄλλοτε, ἐπιθυμῶ νὰ καταστήσω ἐμπιστον γραμματέα μου.

— Ἐμπιστον γραμματέα σου; Μήπως μέλλεις ν' ἀναλάβῃς τὴν διεύθυνσιν ὑπουργείου τινός;

— Σχεδόν. Θέλω ν' ἀσχοληθῶ εἰς πράγματα σπουδαῖα, θέλω νὰ διοργανώσω ἄσυχον σπουδῆς καὶ ἀνατροφῆς διὰ τὰ πτωχὰ παιδιά.

— Μπᾶ!

— Διότι ἄλλως, χωρὶς κίμμιαν ἐνασχόλησιν, ὁ βίος μοὶ φαίνεται λίαν ἄσχημος, πλεκτικός, μονότονος.

— Διὰτί δὲν σκέπτεσαι νὰ νυμφευθῇς;

— Διὰ νὰ νυμφευθῶ πρέπει νὰ εὕρω τὸν ἄνδρα, ὅστις νὰ μοὶ ἀρέσῃ ἀπολύτως· καὶ ὃν εἰσέτι δὲν εὕρον.

— Ἀλλ' ἐὰν σοὶ τὸν ἐπρομήθευσον ἐγὼ, κεκτημένον πάντων τῶν προσόντων, ὅσα εἶνε δυνατόν νὰ σοὶ τὰν καταστήσουν ποθητὸν καὶ ἀρεστὸν εὐγενῇ, πλήρη τίτλων καὶ ἀξιοματίων, πλούσιον καὶ ὠρεῖον;

— Ὅλα ταῦτα δὲν σημαίνουν ἀπολύτως τίποτε ἐὰν δὲν μὲ ἀρέσῃ· ἐὰν πρὸ πάντων δὲν συγκεντρεῖ ἐν ἑαυτῷ τὰς ἡθικὰς ἰδιότητας τὰς ὁποίας θέλω ν' ἀπαντήσω εἰς τὴν σύζυγόν μου.

— Καὶ ποῖαι εἶνε αὗται αἱ ἰδιότητες;

— Καὶ ὃν σᾶς τὰ εἶπω δὲν θὰ μ' ἐννοήσῃτε.

— Ὡ! δοκιμάσω.

— Τόσον λοιπὸν ταχέως θέλεις νὰ ἀπαλλαγῇτε ἐμοῦ;

— Ὅχι· ἀλλὰ ὁμολογουμένως εἶσαι εἰς ἡλικίαν νὰ σκέπτησαι περὶ γάμου. Βιάζομαι δὲ καὶ ἐγὼ ὑπὸ τοῦ πόθου νὰ περιπτύχθῃ μικροῦς ἐγγονούς.

— Κληρονόμους τῆς μεγάλης ὑμῶν περιουσίας;

— Ἰσως.

Ἡ Βάνδα ἐμειδίασε.

— Διὰτί μειδιάς εἰρωνικῶς;

— Διότι φρονῶ ὅτι ἔχετε ἀδίκον νὰ προδιαθέτῃτε τὴν περιουσίαν σας. Διότι

πρὶν ἢ ἀπολαύσετε κληρονόμους, αἱ γαῖαι σας πιθανόν νὰ μὴ σᾶς ἀνήκωσι πλέον.

— Πῶς τοῦτο! ἀνέκραξεν ὁ πρίγκηψ μετὰ σπαρτακτικῆς φωνῆς.

— Διότι πιθανόν ἡ ἐπανάστασις νὰ σᾶς τὰς ἀφαιρέσῃ.

— Ἡ ἐπανάστασις τῶν κοινωνιστῶν; Πιστεύεις λοιπὸν εἰς αὐτήν;

— Ὅσον καὶ εἰς τὸν ἥλιον ὅστις μᾶς φωτίζει.

— Ἀσχολεῖσαι λοιπὸν πάντοτε εἰς αὐτὰς τὰς κερολογίας;

— Βλέπω ὅτι ἡ ἐπανάστασις ἐπικεῖται. Ὁ ὑποχθόνιος θόρυβος ἀπειροπληθύνεται, ἡ ἀτμοσφαῖρα εἶνε πλήρης εὐφλεκτῶν ἡλεκτρικῶν βρευστῶν, καὶ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ὁ κατακλυσμὸς ἐκρήγνυται.

— Ὅλα αὐτὰ τὰ βλέπεις διὰ μέσου τῆς ῥωμαντικῆς φαντασίας σου. Ὑμῖν ἔχθες τὸ ἐσπέρας εἰς τὸν Τρεπὼφ, ὅστις ὑψώτε τοὺς ὤμους. Οἱ κοινωνισταὶ οὗτοι δὲν ἐγείρουσι τόσον θόρυβον, ἢ διὰ νὰ κηλύψωσι τὴν ἰσχύνητα τοῦ ἀριθμητικοῦ αὐτῶν στελέχους, καὶ τὴν ἀδυναμίαν τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν καὶ τῶν πράξεων.

— Τότε, ὅταν τοὺς νομίζετε τόσον ἀνεπιρόθους, διατί τοὺς καταδιώκετε, ὡς πράττετε καὶ σεῖς ὁ ἴδιος, εἰς τὰ ἐργοστάσιά σας;

— Διότι οὗτοι εἰσὶν ἐγκληματίαι, ἄνθρωποι κακοῦργοι, ἐνοχοὶ παντὸς κακοῦργήματος, μὴ ἔχοντες μήτε πίστιν μήτε νόμον, οἵτινες ὑποκαταπνύουσι τὰς βάσεις τῆς ἐξουσίας, ἀνεὺ τῆς ὁποίας δὲν εἶνε δυνατόν νὰ στηριχθῇ κοινωνία. Διότι τὰ δόγματά των εἰσὶν ἐπικίνδυνα ὅχι μόνον διὰ τὴν κυβερνήσιν καὶ τὰ καθεστῶτα, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ διὰ τὴν οἰκογενειακὴν ἀσφάλειαν, καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν.

— Ἀπομνηστεύετε τὴν θρησκείαν, εἶπεν ἡ Βάνδα γελῶσα. Ἀλλὰ τέλος πάντων, ὅτι καὶ ἂν γίνῃ, νομίζω ὅτι δὲν ὀ' ἀπολέσωμεν οὐδὲν ἂν ἐξασκηθῶμεν εἰς τι ἐπαγγέλμα, ὅπερ νὰ δύνῃται νὰ προσπορίσῃ τὸν ἄρτον εἰς ἐμὲ καὶ ὑμᾶς. Διότι, μετὰ τινα χρόνον ἀγνοοῦμεν τί θὰ συμβῇ.

— Ἐν ποτὲ ἡ πρόρρησίς σου ἐπραγματοῦτο ἀγαπῇ ἡ Βάνδα. δὲν θὰ ἔχῃς ἀνάγκην νὰ φροντίζῃς δι' ἐμέ. Παρὰ νὰ ἐλθῶ εἰς τοιαύτην θέσιν, θὰ προὔτιμων νὰ εἴναισσαν τὸν ἐγκέραλόν μου εἰς τὸν ἀέρα... Ἀλλὰ... μπα! Ἄς ἀφήσωμεν τὰς πενήθιμους αὐτὰς προγνώσεις, καὶ ἂς εἰπωμεν ὡς ὁ Λουδοβίκος XV: ἡμῶν θανόντων γαῖα μιχθήτω πυρὶ. Πρόκειται σήμερον περὶ πράγματος πολλῆς διαφόρου ἐνδιαφέροντος, περὶ οὗ θέλω νὰ σὲ συμβουλευθῶ.

— Καὶ ποῖα εἶνε ἡ ἐνδιαφέρουσα

αὐτὴ ὑπόθεσις; ἤρρωτησεν ἡ Βάνδα ἀδιαφόρως.

— Πρόκειται νὰ σὲ συμβουλευθῶ, ἀπάντησεν ὁ πρίγκηψ, περὶ τῆς ἐορτῆς τὴν ὁποίαν ἀναμένει νὰ δώσω τὴν ἡμέραν τῶν γενεθλίων σου. Θέλω ὥστε ἡ ἐορτὴ αὕτη νὰ ᾖ βασιλική· θέλω περὶ αὐτῆς νὰ ὁμιλοῦν ἐν Πετροπόλει· θέλω ὥστε ἡ ὠραία μου Βάνδα νὰ δρέψῃ ἀληθῆ καὶ ἐπίσημον θρίαμβον.

— Εἰσθε πολὺ καλός, πάτερ μου· ἀλλὰ γνωρίζετε ὅτι δὲν ἀγαπῶ τὰς ματαιὰς ἐπιδείξεις. Ἐάν ἀληθῶς ἐπιθυμῇτε νὰ συμπληρωθῇτε μετ' ἐμοῦ, θ' ἀναβλήθῃ ἡ ἐορτὴ καὶ θὰ μοὶ δώσετε ἀπλούστατα τὰ πασόν, τὸ ὁποῖον προωρίσατε διὰ τὴν ἀνωφελεῆ ταύτην ἐπίδειξιν, νὰ τὸ διαθέσω ὑπὲρ τῶν πτωχῶν μου.

— Πόσα σοὶ χρίζονται διὰ τοῦ πτωχοῦ σου;

— Ὅσα θὰ στοιχίσῃ ἡ ἐορτή.

— Καλὰ λοιπὸν! Θὰ δώσω τὴν ἐορτὴν καὶ ἐπὶ πλέον θὰ ἔχῃς ἀντίστοιχον ποσόν τῶν δαπανῶν αὐτῆς. Εἶται εὐχαριστημένης.

— Ὅχι. Ἡθέλουν ὅλα.

— Πῶς; τὴν ποσότητα καὶ τῶν δύο ἐορτῶν.

— Ἐστὼ! διπλασιάζω τὴν ποσότητα, ἀλλὰ πάντοτε θὰ ἐκπληρώσω καὶ ἐγὼ τὸν πόθον μου, θὰ δώσω τὴν ἐορτὴν· ἔχω τὴν ιδέαν μου καὶ ἐγώ.

— Καμμίαν παρουσίαν ἴσως; Βλέπω ὅτι ἀπὸ τινος χρόνου μοὶ προτείνετε συνοικέσια, ἅπερ ἀρνούμαι....

— Ἀλλ' αὐτὸ εἶνε σπουδαῖον.

— Ὁ πρίγκηψ εὖν Στάκελθερ· δὲν ἐμάντευσα καλῶς; ὦ! στοιχηματίζω ὅτι εἶνε αὐτός. Πράγματι· εἶνε κάλλιστος νέος· ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸν γνωρίσω.

— Θὰ τὸν γνωρίσης. Εἶνε ἀνὴρ ἀληθῶς διακεκριμένης εὐγενείας, φρόνιμος, ἔχων στάδιον μέλλοντος μετὰ προαγωγῆς.

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην θαλαμηπόλος εἰσελθὼν, ἐνεχείρισεν τῷ πρίγκηπι ἐπισκεπτήριον.

— Εἶνε ὁ Σαδέρ, ἀνεφώνησεν ὁ πρίγκηψ. Ἀκριβῶς εἶνε μεσημβρία, πράγματι. Θέλεις νὰ τὸν δεχθῇς;

— Βεβαίως, εἶπεν ἡ Βάνδα, προχωρήσασα ἵνα προῦπαντήσῃ τὸν Ραῦμόνδον, ὅστις εἶχεν ἤδη εἰσελθεῖ.

Συνέχεται εἰς τὸ προσεχές.

ΑΠΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΤΟΥ 1879

ΕΠΑΡΧΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ.

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Ἀθηναίων	68,677	42,910
Πειραιῶς	21,618	9,945
Μαραθῶνος	2,995	2,973
Κρωπίας	6,507	6,207
Ἰλρωπίων	2,577	2,415
Λαυρίου	8,345	3,420
Φυλῆς	2,129	2,281
Ἀχαρνῶν	3,415	3,491
Τὸ ὅλον	116,263	73,642

ΕΠΑΡΧΙΑ ΛΙΓΙΝΗΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Αἰγίνης	6,127	7,538
Ἀγκιστρίου	519	585
Τὸ ὅλον	6,646	8,123

ΕΠΑΡΧΙΑ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Μεγάρων	5,419	5,707
Σαλαμίνος	4,569	5,057
Ἐλευσίνος	4,355	4,817
Εἰδυλλίας	2,327	2,317
Ἐρυθρῶν*	1,759	1,774
Τὸ ὅλον	18,429	19,672

ΕΠΑΡΧΙΑ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Λεβαδείας	5,790	5,400
Ἀραχώβης	3,035	3,145
Πέτρας	3,712	3,587
Χαιρωνείας	2,778	2,621
Ὀρχομενοῦ,	2,063	2,266
Διστομίων	3,290	3,363
Τὸ ὅλον	20,668	20,382

ΕΠΑΡΧΙΑ ΘΗΒΩΝ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Θηβαίων	6,023	6,418
Θεσπιῶν	4,581	4,682
Θιάβης	3,666	3,732
Πλαταιῶν	2,379	2,438
Λύλιδος	1,904	1,957
Τανάγρας	3,423	3,528
Ἀκραιφνίου	1,382	1,409
Τὸ ὅλον	23,358	24,164

(4) Οἱ δι' ἀστερίσκου σημειούμενοι Δῆμοι ἐσχηματίσθησαν μετὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1870.